
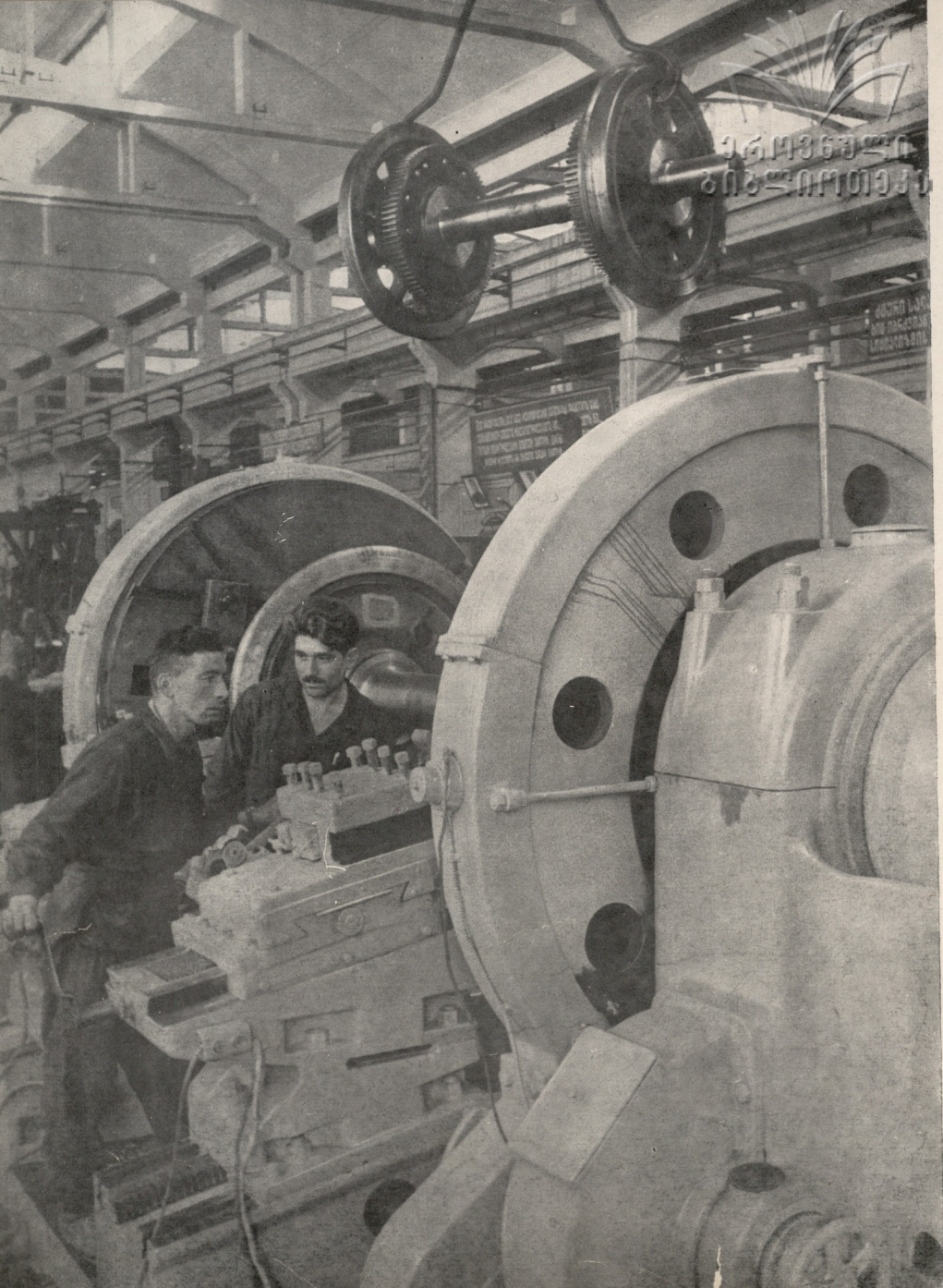

619
955

დროშა
№ 11 ნოემბერი 1955

ქართული
საქმიანობა

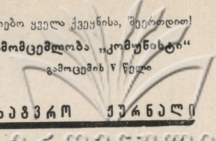

16133321
80321110331

ВНИМАТЕЛЬНО ЧИТАЙТЕ ЭТУЮ ТАБЛИЦУ
И ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНО ЗАПОЛНЯЙТЕ ЕЕ
ПОСЛЕ КАЖДОГО РАБОЧЕГО ДНЯ
ИЛИ ПОСЛЕ КАЖДОГО РАБОЧЕГО СМЯТА

603211103321
803211103331

სოციალ-დემოკრატიული საზოგადოებრივ-პოლიტიკური და სალიბერალ-სამშრომლო პარტია

ახანაგ ანახვას იხანეს-ძე მ ი ქ ი ი ა ნ ს

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო მხურვალედ მოგესალმებათ თქვენ, ლენინის ერთგულ მოწაფესა და სტალინის თანამებრძოლს, კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ერთ-ერთ გამორჩენილ მოღვაწეს, თქვენი დაბადების სამოცი წლისთავის დღეს.

კომუნისტური პარტია და საბჭოთა ხალხი დიდად აფასებენ თქვენს დამსახურებას საბჭოთა სახელმწიფოს და სოციალისტური შეურნეობის მშენებლობის საქმეში. საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო ეკონომიური ურთიერთობის განვითარებაში.

პარტიული და სახელმწიფო მუშაობის ყველა პასუხსავე პოსტზე თქვენთვის ჩვეული ენერჯით ახმარდით ძალასა და ცოდნას კომუნისტების მშენებლობის საქმეს.

სულითა და გულით გისურვებთ, ჩვენო მეგობარო და ამხანაგო, ჩვენო ძვირფასო ანასტას ივანეს-ძე, მრავალ წელს ჯანმრთელობას და შემდგომ წარუფერებ მუშაობას ჩვენი სოციალისტური სამშობლის ხალხების საკეთილდღეოდ, კომუნისტების საკეთილდღეოდ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო

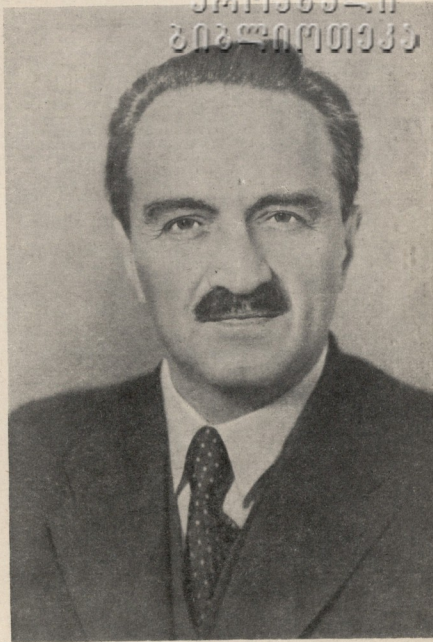
ბ რ ძ ე ნ ე ბ უ ლ ე ბ ა

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა
**ახანაგ ა. ი. მიქოიანის ლენინის ორდენით
დაჯილდოების შესახებ**

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილისა და საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრის ამხანაგ ა. ი. მიქოიანის დაბადების სამოცი წლისთავთან დაკავშირებით და კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა ხალხის წინაშე მისი თვალსაჩინო დამსახურების აღსანიშნავად ამხანაგი ანასტას ივანეს-ძე მიიწვი დაჯილდოვდეს ლენინის ორდენით.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე **ქ. ვოროზილვი.**
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი **ნ. პაპოვი.**

მოსკოვი, კრემლი, 1955 წლის 24 ნოემბერი.

თბილისი. სამხედრო პარადი და მშრომელთა დემონსტრაცია რუსთაველის პროსპექტზე 1955 წ. 7 ნოემბერს. ფოტო ვლ. გინზბურგისა

სოციალისტური ზეგავლენა

ის იყო გვიგამიანი მუშაობა და მითითებული და ხელისუფლების დახმარებით, რომ სამსახურში უფრო აქტიური და უფრო დასაწყობებული იქნებოდა.

— გვიგამიანი მუშაობის დროს, როდესაც ხელისუფლების დახმარებით დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ. გვიგამიანი მუშაობის დროს, როდესაც ხელისუფლების დახმარებით დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

კორეის სახლობლის ჩარხმშენებელი ქაბანის ნოვატორი კ. ზუბირი (მარჯვნივ) ესუბრება მის მიერ გამოვლინებულ სახარტო ჩარხის შესახებ ნოვატორ გვიგამიანს.

გვიგამიანი მუშაობის დროს, როდესაც ხელისუფლების დახმარებით დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

— რა არის გვიგამიანი მუშაობა და დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

კორეის სახლობლის ჩარხმშენებელი ქაბანის ნოვატორი კ. ზუბირი (მარჯვნივ) ესუბრება მის მიერ გამოვლინებულ სახარტო ჩარხის შესახებ ნოვატორ გვიგამიანს.

გვიგამიანი მუშაობის დროს, როდესაც ხელისუფლების დახმარებით დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

— რა არის გვიგამიანი მუშაობა და დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

ქარხნის კომპაქტის კომიტეტის მდივანს უფლებების დროს პატივს სცემს

— ახალგაზრდა მუშების შერჩევის დროს, როდესაც ხელისუფლების დახმარებით დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

— რა არის გვიგამიანი მუშაობა და დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

— რა არის გვიგამიანი მუშაობა და დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

— რა არის გვიგამიანი მუშაობა და დასაწყობებული იქნებოდა, ის იყო გვიგამიანი მუშაობა, თან ზუსტად ჩაინიშნავდა უფროსების მიერ.

ნოვატორი გვიგამიანი აცხადებს თავის გამოვლინების ახალგაზრდა მუშებს

ქართული ზიგლირთა

თიხარაზ ფარმაცია.

სამარტის თბილისის კონიაკის ქარხნის დირექტორი.

კონიაკისთვის საჭირო სპირტის გამოხადვლი
სამაქრო, რომელიც ახლანან ამუშავდა.

ლი საქართველოს სხვადასხვა ქარხნები უშუაბუნდ წელიწადში 900 დეკალიტრ კონიაკს, ამგანამ ჩვენი ქარხანა უშვებს დღედაღამეში 900 დეკალიტრ კონიაკს, ჩვენი მუშაკნი სასულიანობების — სტალინური პრემიის ლაურეატის ვახტანგ ციციშვილის, საყვარო სამაქროს უფროსის დ. ნიკოლაშვილისა და მოვარე ტექნოლოგის ე. განიშვილის დაუღალავი შრომის შედეგად საგრანობლად გაუმჯობესდა კონიაკის ხარისხი. ქარხანაში ქართული კონიაკის დამზადება წარმოებს ისეთი სრულყოფილი ტექნოლოგიური პროცესებით, როგორცაა, საკონიაკ მასალის გამოხად, გაფილტვრა, დამკვლევა, დაკუთება, დაყურება, მისი არომატიზაცია და სხვ.

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ გარდა იმ 900 დეკალიტრ კონიაკისა, რომელსაც ქარხანა დღედაღამეში უშვებს, იგი აგზავნის კონიაკის შხა პროდუქციის გაყიდვებით სამარტის მისკოვისა და ლენინგრადის ქარხანაში, სადაც ხდება კონიაკის ჩამოსხმა მისკოვისა და ლენინგრადის შრომელებისათვის.

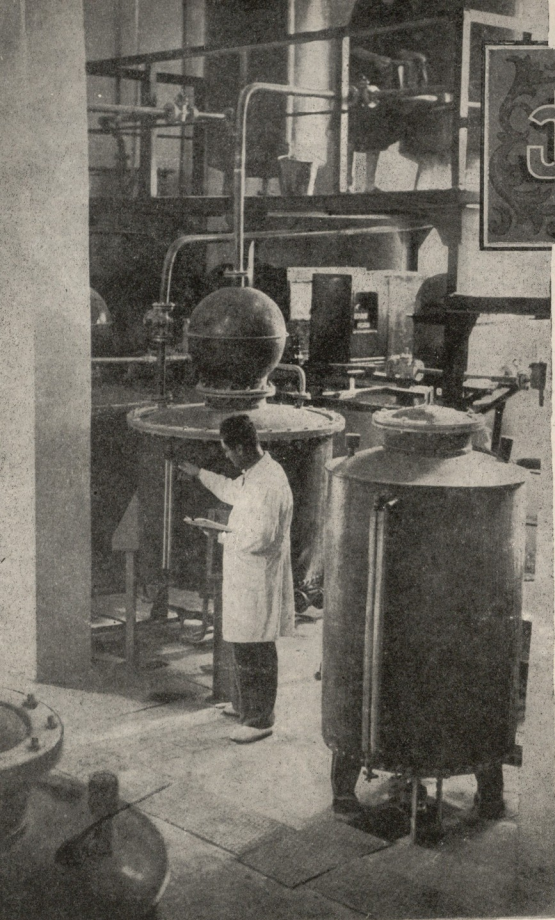
თბილისის კონიაკის ქარხანაში თითქმის ყველა სამუშაო მექანიზებულია. კონიაკის შხა პროდუქცია მინის მილებით მიდის ჩამოსხმელ სამაქროში და ისმება სპეციალურ რეზერვუარებში, სადაცაა ელექტრომოწყობილობათა საშუალებით მიმდინარეობს გარეცხილი ბოლოების კონტეინერი მოწოდება, განსაზღვრული რაოდენობის კონიაკის ჩასხმა ბოლოებში, საყობის დაცომა, დალქვა, იარღვლის დაცვა და შხა პროდუქციის სამარტისაკენ ვიწრო კონვეიერით გაგზავნა ყველა ზემოხსენებული პროცესის ჩასატარებლად საკარხანისათი დამკვირვით ერთ ღილს, საჭირო შემთხვევაში სამუშაოს შეწყვეტისათვის — შორეო ღილს, ხოლო მოლიანად გაგრეხისათვის — შესამეო ღილს. ამ სამეო ღილის საშუალებით ადამიანითი შემოსის რთული ელექტროდანადგარი.

აი, კონვეიერმა მოიტანა ითხო ბოთლი ელექტროლამპით განათებულ სპეციალურ დეფოსთან, სადაც უნის თიხარაზისათი ქელი. მანქანა სწორედ ამ დეფოს წინ ამწყვებს, სიანლისაკენ გადაყარავეებს ითხოვე ბოთლს და აჩერებს მას იმდენ ხანს, რაც საჭიროა დაკვირებისა და კონტროლისათვის. შემთხვევით ხომ არაფერი შეუვა კონიაკის რეზერვუარიდან შეპანკურად ჩამოსხმის დროს?

ასეთი შემთხვევის ქელი გამართობებს მანქანის ბოთლს და გადადამე ვეგრდუ. აი მხოლოდ ამ ერთ მომენტს ვერ ასრულებს მექანიზურად რთული დანადგარი. მას არა აქვს ადამიანის იფლის შემცველი დეტალი, რომ დაინახოს და შეამჩნიოს წეი.

ჩვენი ბაზარზე ქარხანა უშვებს კონიაკებს, რომელსაც იარღვლე გაყვებულაი აქვს ნიშანი: „ის“, რაც რუსული სიტყვებით წარმოიგება და ნიშნავს ძლიერ ბეღს (очень стар). ასეთი კონიაკი დამზადებულია 12 და მეტი წლის მასალისაგან, უმეტეს — „ს“, რაც ნიშნავს ძველ კონიაკს (Коньяк Старый). იგი შხადება 10-12 წელს დაყოფილებული კონიაკის მასალისაგან, არის კიდევ „კვ“, ეს კი ნიშნავს „კონიაკი ვარძილს“ (Коньяк Вардчил). ეს კონიაკი 6-7 წლის მასალისაგანაა დამზადებული.

გარდა ამისა, კონიაკებს აქვთ გაყოფილებული ვარძილებული 3, 4, 5, ყოველი ვარძილებული ნიშნავს თითო წელიწადს: 3 ვარძილებული არის სამეო წლის, ითიანი — თობისა და ა. შ.

ქვეყლის ვაზტყევილზე, თბილისის ჩაის გადაწვინი და ლეკომობიების შემკოებელი ქარხნის შუა, ავმართულია თბილისის კონიაკის ქარხნის მრავალსართულიანი კორპუსი. ეს მშენებელი ქარხანა, რომელიც გასულ წელს ამუშავდა, ერთი უდიდესი საწარმოა ჩვენი ქვეყნის დიდის დამზადების საწარმოთა შორის აქ კონცენტრირებულია მთელი საქართველოს რესპუბლიკის კონიაკების გამოშვება.

კონიაკის ქარხნის გრძელ სარდაფებში მოთავსებული ათი-ოცი ათასი ლიტრის ტყეაღობის სქელი მუხის კასრები ყოველდღე ივსება საბჭოთა მურნობებიდან და ღვინის ქარხნებიდან მიღებული საკონიაკ მასალით. ქარხნის გასწვრივ ჩამომდგარ ვაგონებიდან მოქცევის საკონიაკ სპირტი, ივსება ასული მუხის კასრი და ცისტერნა... სხვადასხვა ტექნოლოგიური პროცესების გავლის შემდეგ ვაზადებული კონიაკი ფაქით მინის მილებით მიდის ჩამოსხმელ სამაქროში, ეს მინის მილები ახალი მოღებანა საკონიაკ ვარობებაში. საქმე იმამია, რომ სპილენძისა და თითბრის მილები, რომლითაც მიედინება საკონიაკ მასალა სამაქროდან სამაქროში, კისრანდ კასრში, რთულ საფილტვრე მოწყობილობებსა და მექანიზებულ სამამოსნებლო რეზერვუარებში, ბატებს საკონიაკ მასალის არასასრულდ ნივთიერებებს, რაც უზრუნველყოფს მის ხარისხზე. ამიტომ ჩვენს ქარხანაში ყველა ლითონის მილი ახლანან შევცვლით მინის მილებით. ახლა ამ უზანაშარი ქარხნის მიწისქვეშა სარდაფებიდან ავეულ საწყობებსა და სამაქროებისკენ მივრეგებთ აღმინის კონცენტრატებს დამკვირვებელი მინის მილებით. რომელიც ივინდება კონიაკის ქარხნისგან მასალა...

ჩანდნად გაიზარდა ქართული კონიაკის წარმოება? თუ 1924-25 წლებში მოე-

კონიაკი

რამდენად გულშემატვნი და ქარნის პროდუქტია? ვასულ წელს, საკავშირო დე-გუსტაციურ მოსკოში, საუკუნოდ იქნა მიღებული კონიაკი "ენისლი", პრეზერვაციულ შეფასება მიიღო, აგრეთვე, კონიაკმა "ოს", "ეს" და "ვარციხე".

კარგი შეფასებები მიიღო ვარციხეაინამა კონიაკებზეც. 1954 წლის პოლის თბი-ლისის კონიაკის ქარანამ მიიღო სრულიად საკავშირო ჯილდო. სამრეწველო საქონლის წარმოების სამინისტროსა და საკავშირო პროდუქტების მიერ ქარანამს მიენიჭა უმაღლესი ხარისხის გამომწვევა საუარაობის სახელწოდება.

ქარნის მწკრივითი შესაძლებელია გზად დიდი რაოდენობისა და უმაღლესი ხარისხის პროდუქციის გამოშვება. მიიღო პროდუქციის მხოლოდ 15-20 პროცენ-ტი ქმარა საქართველოს შრომელთა მოთხოვნების დასაცემად.

ამ ბოლო ხანებში მოსკოვში "ელგვერის" ცენტრალურმა სადგურსტაციო კომისიამ მიიღო საბჭოთა კავშირის კონიაკებიდან უკეთესად სცნო ქართული კონიაკები. "ენისლი" და "ოს", არ იყო გატანად სადგურსტაციო კომისიაზე დახურული დეგუსტაციამ (კომისიის წევრმა სადგურსტაციო შეფასებელი ნინოშვილი ამხელს დროს არ იცის, რომელი მკაიის კონიაკს ამოწმებს) ქართულმა კონიაკმა "ეს"-ში მიიღო 9,2 ნიშანი ამ შესაძლებელია, და გვიდა პირველ ადგილზე. მეორე ადგილი მიკუთვნეს "ეს"-ს და "ვარციხეს", რომლებიც 9,5 ნი-შანი მიიღო.

მაღალი შეფასება მიიღეს, აგრეთვე, ვარციხეაინამა კონიაკებმა: ზუფთბრეც-ლეაინამ — 9,23 ხალი, თხზბრეცლეაინამ — 9,05, ხოლო სამგარციხეაინამ — 8,75 ხალი.

დასასრულად უნდა აღვნიშნოთ, რომ სამრეწველო საქონლის ხარტომარისობა გამოფენაზე მოღწისა და ლონდონში ქართულმა კონიაკებმა მიიღეს მაღალი შე-ფასება. კონიაკმა "ოს"-მა საერთაშორისო გამოფენაზე ლიბელშინი (იუბაილა-ვია) მიიღო ოქრის მედალი, ხოლო "ენისლი" — ვერცხლისა. გამოფენა შესდგა. მიმდინარე წლის სექტემბერში.

გაიზარდა მოთხოვნა ქართულ კონიაკზე. ჩვენი ქარნის კონიაკები დღეს იყვანა, როგორც სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებში, ისე პარაზსა და ლონდონში, ნიუაინამ და რომში, ბრაზილიასა და ნილში...

ქარნის კომიტეტი მიუწვევს არ ცმაყოფილება, იგი იბრძვის ტექნოლო-გიური და საწარმოო სახის დევეტების აღმოფხვრისათვის, ქართული კონიაკის ხარკის შეფხვამი ამაღლებისათვის.

საბრტყების კონიაკის მთავარი ტექნოლოგი სალანდრი პრემიის ლურჯები ვ. ცე-შვილი აცნობს ტრეტ "არარატის" ლენინგრადის განყოფილების თანამშრომლებს აქტივების კონიაკის კოლექციას.

ფოტო თ. თ. რ. კ. ა. ს. ა.

ანერო თუგბამი

საოქომომარო

ოქტომბერში დაიბნა იქნე ქვეყნის განთავსი მთებო, მთების გამოწმუნდით, მტერი, მიტომ გატანალი,

რომ არახლოს ხნელს არ ძალუს მზე ჩაქროს სიკვებობა, რომ გზბრთი ხანშობლობის ყელდალ სდებენ გულის ფიცარს.

ჩვენი შენს ქუხილს მოვეუქ ქვეყნად; შენ ვეაძლევდი სულის ხარბობს, ქარმა მიტომ ვერ ვაგებტა, ზაზიბის სუხსზე ვერ დავგავრა.

ვახვებლის დღეებშია გზის ვენადავნი ერთგულ შეაღებს, გულის დარდი ვაგვეფხტბო, ხიხარული ვაგვეწმენი.

შრომით თუ ბრბოლის ველად შენ მშენობას ვენაძლებდი, გამაწმენდი მიგვეფხვი კომუნარების კარბებენი.

ოქტომბერი, შეუმი მტერი, მზე ვეაძლევდი ოქტომბერი, ველსმტვრების ვეგვეფხვი, მთავრობის თიერი ჩქერი.

კომპანიის რუხი ფრთები, ტრაქტორების დეა-დგრა, მინდა გულში სიკვარულს სიმღერებდა დეადულა

და რეკლამა ქმნიდნენ ჩა მწვერუტისა და ლესქო დღით უნე დროის, დასაბავა ვეგვეფხვი რაბოტი მთხამითი

საოქტომბერი შეიმი ვეაძვბ, ვაუწმუნებ ქვეყნები, ცხიხარტაღებს ფერია შეუმი სიმღერების იმის ხმები.

ვარციხეანი ქვეყნებში, ვარციხეანი ცვივა ქვეით, ხალქობა, რომ "აფრიას" აღიუბება ვაგვეწმენი.

იგი ქუხდა, გულის ცცხლო საშობლობითი დებნარჯა, ბრბოლი მიტომ ვაგავა, რომ მშვედობის ვებრტვავა.

შრომითი თუ ბრბოლის პირისპირ, მშვიდობის სივის მტრობის დროხაც, ყველა ხაზის მწენადე დგას ოქტომბრის დიდი დროხა

მეგა კასიბი

მე ისევ თქვენთან ვარ

უხარიათ, ჩემი მიხვლა უხარიათ, ხიხარულის ქარბორია მომქნაღა, ვენებშიდან ვაგვეწმენი კატაკალა, და ვზახისას ამოფხიდა ლმებმტრად.

აკებრმა მზემ უკითხავად ვაგამარჯა, ძველის ზუნქი მახეს მიგებს თვალდათვალა, ვევილი იმდენ კონებს მიწეღის ზღუჯა-ხლუჯა, თვალმა თვალა, მავრამ მინც ვერ დათვალა.

წორი მობის ვაზე ფებრედაქარული, ჩემი ნახვის მომთვე, პოპირი კი ვაგამეფხვი ნაკველზე, როგორც ვაზევი ვაგვის ცტენზე.

რა იქნება, ვევირდ ავუცთვ ამ ხიჯანს, დედაჩემთან ვაგვის ცხენით მივალ ისევ, დედა, მე ხომ შენი გულის ნაწიში ვარ, და ხიბერის ხიხალხევ...

აკაკის უხვობა ექსპროზი

აკაკი წყრბოლის ლტერბატურულ მეგვიდობაში თავისებური სილამა-ზიდა და ირთიგანლობით ელვარებს პოეტის მოწმუნებელი სიტყვები და გათიშებები.

დიდასი ნაკვესებიდან, რომელიც იგი თითქმის ყოველ ეტის გადადგმა-ზე ატრევედა, უმეტესობა ცნობილია, ხოლო ერთი ნაწილი კვლევა ხალხშია განტრეფ-ვაფხვრული.

ამ მხრე მსვლელობაში ვეაძვს აკაკის ერთი, დღემდე უხვობა ექს-პროზი ლექსია.

ექსპროზი შეიღებ გატრეფობას გა-მოუწვევია.

ჩვეული განებამაზვილობითა და იუ-მარბით შევაგებულ სადღერბელო-ებს ყველა მოუხილავს.

აკაკი კარგ გუნებზე ყოფილა და სუფრის მინარეუთავან ქიქნებს ზე-შეიცილ მოუხიბოვია.

ღვიწის თავისი გატანია... დიდი პოეტის შეღვინებულა და დასას-რულ ექსპროზიდან ყურმის წვეწის სადღერბელო წარმოუქვამს.

აი ეს პატარა ლექსიც, რომელიც წვეულების მინარეუბ, ძველმა ურ-ნისობისა ილთა ბატკამე ("მინიბა") ზეპირი სახით გადმეფცვა.

ახის წყროზე ჩიტი გვიალი, ვიღელი ვამბოიტრბი, სანახელში ვაგვეფხვი, ფებით ვამოვიყვანე, შემდეგ ქურბი ვადავასბი, ხიბით ამოვიყვანე, ამდენი ამავი ვაღვე, მინე არ ვამოიტრბი".

აკაკის უხვობა ექსპროზი მცირე განმარტებით ჩვენს რედქციას მოა-წვია ლომინ სიბრტლავებ.

— თქვენი მაღალკეთილშობილებზე, თქვენი ნაცხ სურს შირაკორდს მივნივთ, ვადადგარი მოწყობს კიბა და დღეს ვაშაბნის... მოსახლეთა გორდნობის წინაშე განცუდარის მოხელე.

გორდნობი, პეტრ ინდიქტის ძე ასხვამტინი, რომელსაც ქალაქში გერგულა-ნერგულს უწოდებდნენ, პეტრზე ვერ იყო დილით ცოცხალი, ცოცხლებრი ღრის ღვიდაცხა, გვიანობა როგორ გამოიხედო, მაგად მამიკა და გართ მასობრის ცტინი გამოავლი. გაცუცხლებული კაპუშატინი მოვიდა სამსაბურნი და აღარ იცოდა, ვერატი ვისზე უნდა დაეფიქროთ ხალქციეთი ცელაღობანდერი თავიში არ მოხებროდენ, მაგად ბერი ვერ გადაყარა რისხვას. ზოგ მუშტი უთავაზა, ზოგ მასობრი, ზოგ იფიქრო ეგ დაფიქროდა. მერე თავის კაბინებში ჩაიკეტა, ატარდად საცანდაგობი მიხალული არასი ბოთლი გადმოლი, მიიყვდა და ერთ ვერზე ნახებრანმე დაეყვინა. ტახტი სასი ბოთლიმ დაუთავა და თანვე გულცი კი ამოკვდა.

შემიარბინი, ხალხი, იმპერატორ პეტრე თვლებს მუხ ბელის მომლოდინე, შეიბანობია. თქვენი ცოცხლი იმპერატორის პასუხე, ქრებეს სიცილით ეტუქა, რიგინა საცანდაგობი ინანი, გავადიდეს ეს პაუბი. მასობრულსობის გავადიდენ... მე, მაღალკეთილშობილს წინამძღვრებს, ცოლი უნდებდეს მოსახლეს, წინამძღვრის უნდაყის უფლებს წარამბადენდას, მისი უნდებდეს მისობრებს, მიხალული მოხელეს და საცანდაგობი ბულისათვის თავს იკლავს...

— რა, რა სურვი?
— მე მოსახლები, რომ თქვენი ნაცხ სურს კიბაზე დავი გვრამბეს...
— სედე, რეაბი თეთი თავიფიქრი დაბანანდებიან და ჩემი ცოლი, ასეთ კატს, როგორი მე... როგორი მე...

გულანკუცხვამა გორდნობის აყალა თავის ჩინოვიეს ვასულა, მაგიდის ქვეშ შემხალული ბოთლი გამოილი და კიდვე ერთხელ მიიყვდა. თანაში იწვეწ წყლი შობილი, მუხლიტი მოხელე უნდა უნდა მოვიდა და გორდნობის მიხალული...

— გაბანდაგარი პორტოკი, კიბა და დეით გურამბოი, — უფრა მან.
— დაბანდაგობი, თავადი.
— გიბანდაგობი, თქვენი მაღალკეთილშობილებზე.
— რა... იბოქი... — გორდნობის ღრანე უჭებობიყდა ენა. — მე... მე უხვლას პატრეს ცემე, ცველა პატრეს ცემს, მატრადმარტა... მასატეით, დეითი მტრითა, შერე მიხვებარი გემოსახს... — მასატეით, რომ შემიბოიან ვეგანხუროთ...

— ერთი იმხვან პატრეს თქვენთან.
— გისმინოს!
— დეითიან ჩახველა.
— პეტრ ინდიქტისობიოი...
— დეითი... დეითი... დეითი...
— გეობრის.
— გეობრის, გისმინე. მე ყოველივეს შინადა ვარ მოწყობინი თქვენისთანა კეთილშობილი ადამიანი... — გორდნობის ღრანე უჭებობიყდა ენა. — მე... მე უხვლას პატრეს ცემე, ცველა პატრეს ცემს, მატრადმარტა... მასატეით, დეითი მტრითა...

— უკაცრავად, ხელი ხომ არ შევიწამული... — შედგა დეითი... — თუ გინებოდი, წყალს და შენივე შენივლიყვდი...
— არავინ მიხვებოდი...
— მანინ თქვენის ნებარეობით... — დეითიან თანვე ჩახველა და დაიწყო: — მე, როგორც მოხვებინებათ, მიიანი ქვეყნიდან ვარ...

გორდნობი გადმოსხული თვალითი შევეჭოდა თავის სტამბის და ვერწაპნი ვერგობდა: — რა უნდა ახლა ჩემთან ამ უსაბურ მოხელეს, რაზე მელასახლება? მდინარეში ჩემი მიდილი, სხვა მიდინა ჩემი მდინარეზე? წყლის წისკელიზე? თუ ჩემი ცოლი გუსარის იდიცის ბულისათვის ცრემლებს ღრის, ქმნას მემშებეს უსაბურებს და ეს რას მზეკუტურებენ?

გორდნობის არაყი მიწყურდა, მაგიდის ქვეშ ხელი მოიავაურა. ბოთლი იძვე იღვდა. თანვე შეყავაყალა კიდვე იყო მიკავი.

— ის ასე სულუფურადა მიწყურდა ცხობედა. ზიხარ შენთვის ადამიანი, თანდასობის ბორო. რა უნდა იყო შენივე, პატრესცემი ადამიანი, ზიხარ და იმის სასურულზე! კი არა ვაქტს, რომ სასუბარი თავს ნუგენი სცე, ზიხარ და უნდა ისმინო მისთანადა გამოჩინებულ ბუტის კუბეური ნუგებური, ის მანვე ციციდა, რა უნდა!

— არ შეიძლება უფრო მოკლე! — მინათა გორდნობინი სტუმრის.
— მოკლე იმას მოსახლები, რომ მინდა გამოვიხოვო ჩემი გამოკრებვის ასახველი ორბი მანეთი და გიხივო დახმარება აღმომიჩინო, გისთავებ ვჯარ არს, რათა...

— ეე... თუ უკაცრავად არ ვიქნები, ნება მომიყვით ვკითხოთ, რა გამოჩინებისა?
— არ ახლა რომ მოვასხნეო, სარწყავი მანქანებისა და წისკელისა.
— აა, აა, აა, აა, დაახ, დაახ, სარწყავი მანქანებისა და წისკელისა აა, ვასახეობია, სარწყავი მანქანებისა, სულ იგი, სარწყავი მანქანებისა, ანუ... ერთი ეს გეობრის, რომ მოწყობს კაბინებში.
— მინდებოდა, კანფის, გავაღვს ღრის...
— მანქანებით?
— დიახ, თუ თითო შენობაში ოთხი სასოსი დაიდგება, ეს შეიქნს ორბოცს და მოჩრწყავს მინდებებს, შობრე მინდებებს ამატებებს...
— არავინ არ მესმის, სქე იგი თქვენ ვინდათ რაღაც სასუბური მოხაღობინო...
— არა, რასა პრანებთ, მე მხოლოდ გამოვიგონე ისეთი მანქანა, რომელიც მხოლოდ მინავალი წყალს მაღლა აიყვანს...
— მალე?
— დიახ მაღლა.

ხოლო მისი ცოლი სახელმწიფო კანცლარის განაგებდა.
— ასეც ზებდა ხოლმე... — წყაღულენა დაიწყო.
— რაში თქვენ მოიხვებთ აუღალანა... კიდვე უფრო დიქუხა გორდნობინი... — გიხივო მინრანდელი აქედან და მერხედ აღარ გავივითი ასეთი რამ.
— ბატონი ჩემო, თქვენი კეთილშობილებ... მე მხოლოდ ერთი უბრალო სახსილი გამოვიგონე...
— არა მსურს თქვენი მოსახლა მარე ექვანა.
— ნინოთ დედა და კარბისადაც ვაგარანა, კარბებთან ერთხელ კი მოიხვდა და ნინოთი თეი გიქინა, ფანი მისმტეხიდა აქ არ მოსულყვიოთ, და გართე დანა...

გორდნობის ერთ ხას მიხურული კარებს უბრალვდა თვალებს, მერე ბოთლს ხელი წაღო, ვაყავაყალა და გაივინა თუ არა, რომ მიგ კიდვე ვეპაუზუნდა არავი, მოიყვდა, ბირამდე წაჭრება, სული შინამდე მიიქვდა და ტუქუნებ ხელის ზურგი მოსვდა.
— ვასახლი, აა, სასახლი... არ ეს არის სახსილი, ორბის მანეთი... მანქანებს გევაკეთებ, მინდებებს მოჩწყავო. დაიახვება ქვეყნად თურქი ასეთი ადამიანი. პორტოკი და ისიც ვადადგარი და მინდებებს მოჩწყავო. ვერხალი, ნანდელი გერეხალი არ უნდა მიყავებს მინდებებს და ეს ვიღაც პორტოკი... სულელი, ხალქუთარი უკუი როგორ მოიწყება... იბო... იბი... სასუბარი კეპი, დიახ, იბივე უფრობის, აქ ჩემი სახელმწიფობებრი სატყუბი ვეკატე ვადასწავებო, ეს კი მოდის და რაღაც მანქანებზე შეტყუბება... თუ არის ეე...

— ნიკულა... — დაღობილა გორდნობინი.
— ხას გვიბრანბებს, თქვენი აღმტებულვება.
— ვასეი... არ თვალს ერთი მასობრი უთავაზე ახლავე...
— მესმის! — ციხრებობი ვერხობილა მოკლე ვაგარე და გარეი და პირჯვარი გემოსახს... — სი, რა ვახეობილა, ვაითადა ჩემი საქმე ცველას დატეხვებს. უჭებოთ შენ ვერხულე!

მერე ცოლი თვლი მოწილავდა, როგორც კი დაიანა ათიოდე დავიგებობი ვაღეტი, ციხრებო დატყანა თავს, დაფრია და ზოგს წიხლი უთავაზა, ზოგს ხანდური.

— ვასეილი ჩემბა აქედან... — მხოლოდ მაღლითი უფრო დიდი ვრცელს მოიკვდა რომ თვალს პატრისობის გეგვებინება, თუ როგორც ცველამდინებთი ასრულდება მის პრანებთან... — ვასეილი, დაიკარგე...

შრას, ქრისი ბოთლის მოსახლა მიინყნე მინავალი წყლი მიხალდი მოხუცი დეითე ბურსა მიხალდი.

ამას წინაი, თბილისის რესპუბლიკური ცენტრალური კლინიკის საავადმყოფოს სკვერი საზეიმოდ გაიხსნა საქართველოში მედიკურული და კლინიკური კურსების ფუნქციონირების, სტალინის სახელობის თბილისის სასულიერო უნივერსიტეტისა და სამედიცინო ინსტიტუტის ერთობა დამაარსებელი თბილისის, აკადემიკოს გ. მ. მუსხაიის ძეგლი.

შეგოს პროექტის ავტორია სტალინური პრემიის ლაურეატი მოქმედი ს. კაკაბაძე, გ. მ. მუსხაიის ძეგლი გათვალისწინებული ვარდისფერი მარმარილოსაა.

სურათზე: გ. მ. მუსხაიის ძეგლი.

ფოტო: თ. ა. ბ. ბ. ბ. ბ. ბ.

138 წლის კოლმურენი

გაერის რაიონის სოფელ ალახაძეში ცხოვრობს 138 წლის კოლმურენი ბაბე ხარბაძე, რომელიც გაერის რაიონში ვად-მოსულობა 1890-იან წლებში მარტვილის (გუგუქორის) რაიონის სოფელ ამაყოვანოში დაიბადა. როგორც თვითონ განმეგყე, ის კარგად იცნობდა სამეგრელოს აჯაყების მფლობელს უტუ მთავარს და მართალი იყო. თვით ბაბე ხარბაძეს აქტიური მონაწილეობა მიუღია აჯაყებისა და სიანტრისკოლ მეფის აჯაყების ამკვ. ბაბე ხარბაძე დღესაც კარგად არის და თვითონ ნაყოფის სხეულობის კომპლერენობის წყად ითვლება.

ალ. სიხუა

რამდენი წელია სკვერზე

კატეგორია

394ნიუსს

ჩემო ვერანოს, ტბოლო მეგობარო, სხვა ასიათასი ვიხსებ მე არ ვაქცვლი, შინ დაბრუნებულხარ, მშობლიურ ოჯახში, — ძვირფას მშენს მოუხედი, დღეს მოხუცებულს სრულიად ვგანსად — რა სიხარულია გნახავ ჩემის თვლით, ვულ-მეკრდზე მივყავარ, სახეს დავაკოცნი, ამახავებ სოვისმენ, თუ როგორ იმჯავრე ბებრია მხარეში, როგორი ხალხია, როგორი ქვეყანა. მე არა მეოხია, ხაზემ მოიძებნის კიდევ ერთი კაცო ჩემბრის ბედნიერი.

ჩაიხსენი თვალი

ეს ვარსკვლავები თაფლის თვალხისა, აუფენია, რომ დამაკოცინაო, ასევე, ამახავებ ბავს დავაკრობდი. კიდევ და კიდევ დავაკოცინდი. მინც ვერ ვეჯერებდი ვულს მე მაშინაც კი, ხხინ თავიანებზე სჯულად რომ ამოვუდეს ჩემი მხურვალე კოცნების ვეგვილი.

ბიკატეგორია

რიკოზი

ლიდიას

მატი

დრო გაიხსენე, როდესაც შენ გიყვარდი, როცა სხვა ეულზე თავებულარდ შემოქობობი არა ვეგანა, მიფეთ მიფეთ მე ვიყავ ბედნიერი.

ბალი

დრო გაიხსენე, როდესაც შენ სხვა არა გიხილავდი, როცა ქლიობაი ძვირფას ლიდას არა სცვლიდი. უპაპარდო ილიასზე ვიყავ ბედნიერი.

მატი

ახლა ქლიობა დამეუღლა, სიმღერით მაჩარხეს, მატკობის კითხარით. სიკვლიდ მისთვის არად მიჩანს, მხოლოდ ბედისწერამ ქლიობა დანიღბს.

ბალი

წივი მე, ჩემი დამწველია ვაი კალაიდი, ორნიტოს ფიცკი მე. მისთვის ორგერაკო მოკვებდი მხოლოდ ბედისწერამ ის მე შემინახოს.

მატი

მართლა? მამ ჩემი ძველი ცეცხლი რომ ისევ ვაღვიდებს, რომ ისევ აუფენით? მე რომ ქლიობა ჩამეშორდე, — ნეტავ კარს წინანდღეს გამიღებს ლიდა?

ბალი

მართლა?.. თუმცა ის ვარსკვლავს ბავს, შენ კი ხარ ნაუტუშე მნატე, თან სიფიქტით ვერავ აღრიბს უტოლდები, სიციცხტები, სიკვლიდ შენთან მიჩრქვნიან!

ქლიობა

რისთვის მიმეძღვე შემტავით, ქლიობა, როგორც შელის ნურკი, ყრო მთაში რომ გარბის? დღეს ადებებს: შიშით შენს უფედებს ტყეების ხნაურს. შემრიალდება მავით ფთოლი, თუ სურენილავს აჯავლის ბურქნარმა გარბებს მწვენ ხელებს, — ცხცხი აიტანს მესხეც. ეკან მომხედი, არც ვეფხვი, არც ლობი ბეტლოლის არა ვარ, ხომ იცო. უსმენე ძახილს, დროა დედა რომ შენცხვალ ქმარი.

ქველი

ძველი ავივე უფრო მტკიცე, ვიდრე სიღონში. იგი თვით მეფურ პირამიდებს ასცილებდა. მას ვერ დაწვრტევს ქარტბოლი შეუპოვარი, ვერ დავლის წყმს, ვერც ჩანჭქერი ვაშობა დენისა — გაქანებოლი, თვალავი წლებს რეოლები. არა, მთლიანად არ მოკვებდი. უსწინაო ნაწილი ჩემი სიციცხლისა რა დავიწყებდი. ავიღობილდებ დროთა სჯულში კვალად დე კვალად, ვიდრე მოვიცე და თან მიმეყოლი ქალწული უტავი

ეროვნული

გეგულს — ჩიხინის ქველი

უმეტველესი რეუსის შოამომავალი შირის, ცველა მამ შირის, ვინც იყო, ვინც არის, ვინც იქნება, — იყავ დედაქალი და ბედნიერი, მარკოს ტლოუსი კატულუსიხანს მიიღე მადლობა გულთიადი. მეგონათა შირის ის არის უკანასკნელი, ისე როგორც შენა ხარ პირველი შეამდგომელი წრები.

ჩამედი

სახრლო კატულუსი, იგმარე დრცინვა ესოდენი ამაო და იგი, რაც დიდი ხანია განვლიდა, წარსულად ჩასვალდი!

ხელი დრო

კატულუსი, ვაიზე, სიკვლიდ რად აუფენებ? ცროფს-ქალიშვიკი კურულ სავარძელში ჩაშვდარი. ცრუ გაბინუხმა შეგულა კანსულის ფასკიხი. კატულუსი, ვაიზე, სიკვლიდ რად აუფენე?

ს. ქობულაძე. გრაფიული კარიულო
(საქართველოს მხატვრების ნამუშევართა 1955 წლის გამოქვეყნება)

ეროვნული
ნიშნითობა

დ. თავაძე
„ოთარანთ კვრების“ დეკორაციის ესკიზი
(საქართველოს მხატვრების ნამუშევართა 1955 წლის გამოქვეყნება)

შავეკარმა ახალი კადრები

თბილისის სამხატვრო აკადემია წელს 51 კაცმა დაასრულა.

დერმენტელი, გრაფიკოსია, შოტანდაკეთა და კერა-მკითხია ახალი ნიჭური კადრები მივამტა ქართულ მხატვრობა და შოტანდაკეთა რაგებს.

მათი ნაწარმოებები ვაიგზანა მოსკოვში სადღო-შო ნამუშევართა გამოფენაზე.

წვენი ქუჩისა ჩანართ გვერდებზე ვაგვუჩეთ დამლო-ნანტების შ. ბერტინოვილის, რ. იაშვილის, შ. შერაბია-შვილისა და გ. შამტყვას ნამუშევრების ფორტრეტო-დემოსს.

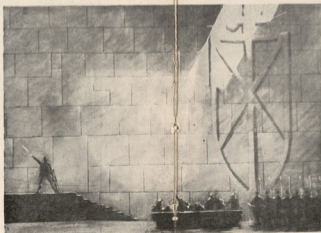

ა. შავეკარიძე
ჩახოიელი

რ. იაშვილი
სამხელა წულას კოლინა „შაქავენი“
(ფრესკა)

**ქართული
გონიერების**

ბ. შინგუაძე

**რ. ვაჭარის „ნაბელუნჯის ზეზღის“ ტრაგედიის ხეცის
დეკორატიული გავორჩება**

ბ. შაქავენიძე
„გრიხოდუცი“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

საქრამის საქართველო

ხმლი კარგაპაპული

ფოტო ო.თ. თარაძისი

კუბში მივს მგზავრებს გაცხოვლებული კაბით მხოლოდ ხაზურის საფურცრში ამოსულა ახალგაზრდა შეუწყვეტნი, მან ჩემოდანი თანაურე შედგა, პრეკი ვაზადა და სკამის ნაპირთან ჩამოვდგა. დანერგასთან მდებარე მწერალმა ფრისობდა შევლო ახალგაზრდას თვალთ და მოეწონა. ისინა მოვინა ახალი თანამგზავრის მოამტებაც. აღმა, ისიც ჩავრთვდა კაბით, რომელიც ვეგრე, თითქმის ვარიდან დაიწყო და ვერ მოვლოც არ უნან. სიმართლე რომ ითქვას, მწერალი თავის არ თვლიდა ადამიანად. უკველმური პოლიტიკოსური ინსტიტუტის სტუდენტის ბრალი იყო, ვაგო თუ არა, რომ თანამგზავრი მწერალი იყო ახირად მწერლები ვაუზობამ ტექნიკური თუბების ლიტერატურაში ასახვას, იმეობ რომ წაელბება იცნობენ ტექნიკას და მთელ ერსაგის სოფლის ბუნებისა და ადამიანების ხასიათი გადმოცემას ანდომებენო. დღეს კი განსაცვიფრებელი ტექნიკური მიღწევების საუკუნეაო. ზოგიერთი მან დაეთვინა კიდევ, საბოლოო სიტყვა კი ვერასის უკვცა.

დაწერიდან გახსული მატარებელი თანდათან უნებება სიჩქარეს.
— აი, ვახდები, რა მშვენიერებაა! — თქვა მწერალმა და მგზავრებს გარეე მითითა. მატარებელი მარცხენე სტრუქტა, ბორჯომის ხეობის დასაწყისს კარგად მოჩანდა ზორგომისკენ მიმავალი რკინიგზა, რომელი შორის შეგრძნებლად იკარგებოდა დამაჯ, წინწინართი დაფარულ შორის კლიბებში. ოდნავ ზგიით ვეცხოვრების ფარდობებზე კოჟინა სახლები მოჩანდნერი, ძველი კოჟი ასევეი-ლოთო.

მზიდი და წუ დატებები ასევე სურათებით. ისე ახლომელთა ეს ჩვენების, ისე სადავითელი. ტექნიკური საქართველო კი... ვერ იმორჩილებენ მწერლის გულსაბურს...
მოსკოტის კონსერვატორიის ასპირანტი — თბილისელი ქალმშობლი, რომელიც განსაკუთრებულ სიყვარულთი გასცქეროდა ვეცხოვრების (თორბე ხეგრ-

ჯერ გაუტარებია აქ წაფხული მეცობრებთან ერთად, ამ წესით შეიძლება მოვლიან მწერლის მასაჩუე იყო და არ უცვირება, რომ მის დევიდით მდღობი სტუდენტი არ შეეცამათა მწერალს.
მატარებელი უკან იტოვებდა ვეცხოვრების და სურამის უღელტბებისკენ მიიწევდა.

— მასაბეთ, თუ შეიძლება ორიოდ სიტყვა ვითხროთ, — მიულოდნებლად მიმართა ხაზურნი ამოსულმა ახალგაზრდამ მწერალს და, რაცა თანხმოს მიიღო, განაგრძო: — თქვენ ბრძანეთ, რომ მწერლობისათვის ახლომელთა ბუნება, სოფლის ადამიანების ცხოვრება, აღმათ, სურამის უღელტბების მშვენიერი ადგილები?

— რასაკვირველია, უღელტბებით სიმ მართლაც დამაზია, ვინა არ შეთანხმებო?

— ბუნების სილამაზზე უფრო სინატრების სურამის უღელტბებზე, ტექნიკური საქართველო განლაგა.

მგზავრებმა ერთმანეთს გადახედეს.
ახალგაზრდამ განაგრძო.
— როგორ ფიქრობ, სიმ შეიძლება ასევე ვაგონი მატარებელს მოეწესოს ხაზურნი მოვლინა?

მწერალი შეტრია და უნებურად ხაზურის გახედა, რომელიც ძლივსადა მოჩანდა.
— რას ბრძანებთ, ახალგაზრდა? ვაგონი რომ მოეწესოს ამ ფერდობზე დაუშვება და მერე ნახავდაღის... — მან ხლები გაშალა.

— წეს დარღობთ, არასადე არ დავშვება, ადგილ უკვე გაჩერდება. ასევე გაჩერდება წინ მიმავალი უკველი ვაგონი.

— უნებურებისა!
— უნებურებისა!
— უნებურებისა!
— თქვენ კი ამბობდით, პატავიშული ვანი, — ჩავრია დამარკო სტუდენტი, — ტექნიკა ჩვენი მწერლებს, არ ვვადლებსო. აი, თურბე როგორ იცავს ის ადამიანებს.

— არა... — დადგირდა მწერალი, — ეს საქაბით

მართლაც საუბრადებია, აღმათ, მცხრებუბის საქმეა, არა?
უკველამ ახალგაზრდას შეხედა.

ამ მილიონობი მგზავრს შორის, რომლებიც რკინიგზით სარტებლენ, ბეგრას როდო იყის, რამდენი ჩამ არის დაეკონერული მატარებლების ლუბრით, სრტაუდა და გრავივის მიხედვით მოჩაობასთან.

შეიძლება ითქვას, ამ საქმეში განსაკუთრებულად ადგილი მუხრებებს დეუფონს. უკველი ვაგონის ქვეშ დამატრებული საცქიაფორი მიწებისობის, რომლის დანიშნულებდა მეგანქანის ან მგზავრის სურათის მიხედვით დამატრების მატარებელი, რას სიჩქარითაც არ უნდა მოძრაობდეს იგი.

ვაგონის სრავი ან თანდათანობითი შეჩერება ხდება ამ შეუკრულა ბავრის ძალით, რაც თვითონვე ვაგონის ქვეშ არსებულ რეზრუვარებშია დეგრირული. სამხარისა რეზრუვარებიდან ჰაერს ვინ მიეცის საბურტრე (ცილინდრისკენ, რომ წიფის ზედაფურცით ცილინდრში მოთავსებოლი დღობი გადაადგილებლბა და დიდი ძალით დააწვება ხუნდებს, რომელიც ვაგონის ზორლებს ვარდენ აქვე შეხოსალდული. სულ უფრო და უფრო მოეჭრენ ისინი ბორბალს და ხაზურის ვაგონის მოძრაობას თანდათან შეჩერებენ. შემდეგ, ვაგონ ადარ იქნება ხაქონი დამატრებუბა, მკარი ადარ შევა ცილინდრში და დგეში საწურის მეგონარეობას დაფარულდება — ხუნდების ბორბალს ადარ მოეჭრენ.

უკველი ვაგონის აგობატრეადა ხდება. სამხარისა იმეანქანზე საბურტრეო საბურტრეო მოსონის, რომ საპკარი მოვსი, რომელიც მატარებელს მთელ სიგრძეზე გასდევს, წინა ვაგონს აუშუქლებიან ვაგონის ქვეშ დამატრებულ ხუნდსაბურტრეო და მატარებელ და მატარებუბას დაწვეენ.

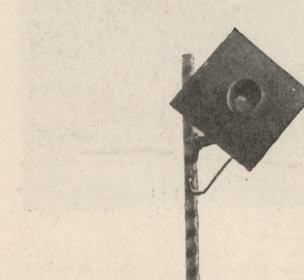
ისე რომ, მატარებელი მაშინ ჩერდება, რაცა

სახეობა მოსულ წინა კლბებში. ცხადია, თუ შეუდევრდება ვაჭარი მოუდა, გაყვდება ეს მიწა, იქიდან სწრაფად გამოვა ჰაერი და ამარტომ რეკონსტრუქციის შემუშავება ჰაერის გზა გაისხნება სახურავზე ცილინობისად. გაჩერდება არა მარტო მიწაზე, არამედ ავესთ ვაჭარი.

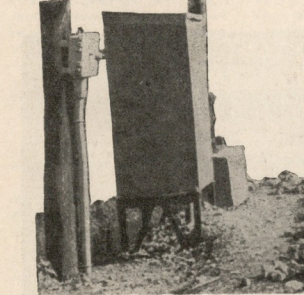
დიდი ხანია, რაც აღმართზე აშავარდა მოქმედ მუხრებზე უფროდნენ, სხვათადაც არ ირბოდნა მატარებლის სიჩქარე, მწელი ზეგნობა მათი უსივლითი მოძრაობა. თუცა მედის რუსეთში ბერებს სიჩქარეა გამოჩენილმა შექმნა მუხრებშიც სრულიყოლი პროექტი, მაგრამ მათ ვახსენებ არცთუდელი არცა შექმნის თანაშემწე - კანასეცაა ასეთი პროექტი წარუდგინა ჩრდილოეთის უფროსს, მას ვულსურით მოუხმინეს და დაბეჭდილი რეკონსტრუქციის წერილი მისცეს. გამოჩენილი კონსტრუქტი წარწერილი მისხანითი გაუზარა და აღმოჩნდა... საცდეთში. კიდევ კარგი, დიდხანს არ გააჩერეს.

შეზღოდ არანაშაღურ აღმართს შეუღლია უფროსი, რომ ის უტყობის ინტენსივობა კვანია, — ამოზღნენ ჩინოვნიკები.

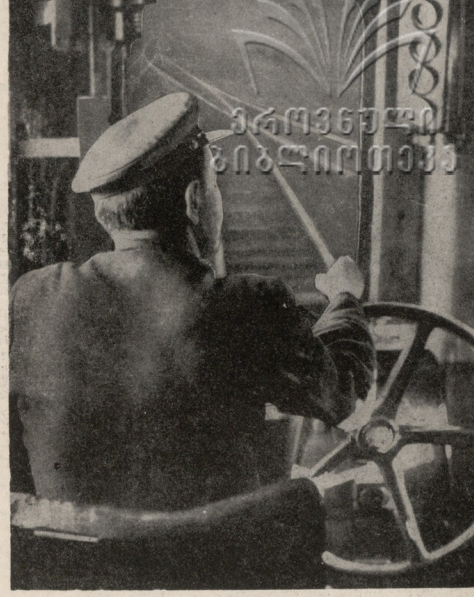
სახეობა ხელისუფლების დამყარების პირველსავე წლებში კანასეცის მუხრებს უყრადღება მიეცა. სულ უფრო მეტ ვაჭარებს ჩნდებოდა უფროსი, კანასეცის მუხრები, უტყობის ფორმებს, რომელთაც ხელში ჰქონდათ საცდელი მუხრებიცა და მატარებლის აქტიურის სიქვე რუსეთში, შიში ტიღანა. და მათ გადაწყვიტეს ბრძოლა გამოცხადებინათ ახალი მუხრებისათვის. შევაჯობოთ მუხრებში, დეე, გაიზარდეს უტყობისა! — ამოზღნენ უტყობის სპეციალისტები კანასეცის ფარი არ უტყობს. მას მუხრები დაუბრუნებარეს ცნობილი უტყობის ფირმის „კუნცა-კიორის“ მუხრები.

ასეთ საგზაო ნიშანსეტიტეს წამდაწყუნ შეხედებით რკინიგზის მანქანის პირის მატარებელი უგზარბობის დროს.

შენაჩნის კანონში მოწოდებულ ამ მატარა შეცვარზე ავტობატურად გადმეციება ის სიგნალები, რასაც საგზაო ნიშანსეტიტე აჩვენებს.

ეს ორი ბრძოლა სურამის უღლებილზე მოხდა. თუ რატომ აჩრთეს ამბოხის ახარება? სურამის უღლებილში, ძნელი მისახვედრი არ არის. მეფის ქვეყნის სარკინიგზო უნებს შორის სურამის უღლებილში ერთ-ერთი უფროსი უფროსი მართლაც მას არა მარტო დიდი სიმაღლე აქვს, არამედ ხშირი მიხვეულობილი გზაც საშრობობებს უქმნის მატარებლის სწრაფ მოძრაობას. მუხრებსაც აქ სანაწარმად უხვდებიან მუხრები.

და აი, საკითია და უტყობის მატარებლები სურამის უღლებილის გზებზე დგას. ვანასაღარულ ადგილებში, რომლებიც სპეციალური სასიგნალო ნიშნები არიან აღნიშნული, მატარებლებმა სულა უფა შეაჩაღეს. რომელი უფრო ადრე გაჩერდება, რომელი თანადიან დადგეს სიჩქარეს, — ეს და კიდევ სხვა მრავალი საკითხი უფა გამოჩვეულიყო.

კანასეცის მუხრებიც კარგად შეზობდნენ. უტყობის მატარებელი თ მოუღონდნადაც, გაწყდა. მოქმედი ვაჭარიდან შეუხმნალო უტყობი ტექნიკის გამოხიბა, ხელმის ქვეა დაიწყო და დაეფარა.

— ეს არის „კუნცა-კიორის“ დასარული, გათადა!

მუხრებმა უტყობუნ უტყობის მატარებელს. სურამის უღლებილმა თავისი სტაციე თქვა: სახეობა მუხრები სრულიყოლი აღმოჩნდა. უღლებილის აველითი დეკლარირ გზაზე, მის გრძელ დაქანებზე არა ერთხელ გამოუცლიათ ახალი სახეობა მუხრები აქ არა ერთჯერის გამოსცადეს ცნობილი სახეობა კონსტრუქტორის, სტანდორი. რეების დაუტყობის მატარებლის უტყობი, რომელიც ფართოდ დაიწარება ჩვენს რკინიგზაზე, იგებიათ ისეთი სადგაროა ვაჭარი, რომ მასზე არ უწერის „მატარბობის მუხრები“.

როცა ეს ახალი სისტემის მუხრების შექმნა და გამოცდის საკითხი ამსება, გამოჩენილეთა კონსტრუქტორია და გამომცლილად დიქრება ყუდელები მისაყოლია უღლებილისათვის, რას რტყვის იგი, მისცემს თუ არა ახალ მუხრებს ცხოვრების საგზარის? ამბობს რკინიგზის სპეციალისტთა შორის ცნობილია სურამის უღლებილში.

წინა, უღლებილზე ერთი სადგარადან, ერთი მისაყოლილთი ორი მატარებლის გავშება არ შეძლებოდა მართლაც. ხომ შეიძლება უფა მისაგალი, წინ მიხედოს დედაგას ან სინების ან გვეტორი მისახედის გამო? ახლა ასეთი შეუხმნება არ მოხდება. ავტობატობისთვის საშუალებას იძლევა ერთ სადგარადან მუხრებსაც ერთმანეთის მოუღეობილი იმითარის ორმა მატარებელმა. სადგარებს შორის მანძილი უნებნად არის დაუყოფილი და მათ სადგარებს ნიშანსეტიტეც დგანან. თუ წინ მისაგალი მატარებელი ორი უნით უტყობს, ნიშანსეტიტე უფა მისაგალი მატარებლის მუხრებს უტყობს სიმაღლეს აჩვენებს და მას შეუღლია მთელი სიჩქარე.

ფთი ბატაროს მატარებელი. თუ მხოლოდ ერთი უხანია მატარებლებს შორის, მეშანქანე წინ ყვიროს — ვაჭარბობილზე ნიშანს დაიხანება ნიშანსეტიტე. მას სიჩქარეს უფა დაუტყობს. ხოლო თუ ნიშანსეტიტე წიუელი ნიშანი აჩვენა, მატარებელი უნდა გაჩერდეს — წინ მისაგალი მატარებელი ძალე რბოლია. ეს ყველაფერი ავტობატობაზე ხდება.

მაგრამ ხომ შეიძლება ნიშნები ან ბურუსები მეშანქანეზე ვერ გაჩაჩობს ნიშანსეტიტე ნიშანსეტიტე რასაც ვაჭარობს, შეიძლება. ამიტომ იმართება მისი კარგობა ვაჭარბობისთვის. მეშანქანის კანონში მატარა შეუღარი დგას, რა ნიშანსაც უნებნებს საგზაო ნიშანსეტიტე, ის ნიშანი რუსულით ავტობატურად გამოჩვევა კანონში დადგმულ შეუღარს. იგი რომ შეუხმნალო შეუღლია არც ეს უტყობის ცხე ნიშანსეტიტე, ისე ვაჭარებს რას აჩვენებს იგებან ცხადი არ არის, რომელიც ავტობატებს ეს მატარებლების მოძრაობას უღლებილზე, სადაც ბურუსი, ნიშალი და წინმა არც ისე შევაით მოუღანა?

კიდევ უფრო შორს წავიდენ იმართება. იქნებ მეშანქანე რაიმე შეუხმნევი უტყობდება არ მიეცეილი კანონში ანთებულ სიგნალს, რომელიც მატარებლის გაჩერებას მოითხოვს, ესეც რომ არ მოხდეს, კანონში ავტობატობა მოაწყვს, ის უფრო გაუჭარბილეს მეშანქანის სიგნალის მიცემით — რატომ არა მუხრებში?; და თუ ახმაც არ გატყობს, თითონ გააჩერებს მატარებელს.

მატარებელმა უღლებილზე ვაჭარა და ვაჭარე გავდა. პირველ სადგარზე უნდა ჩამოსულიყო ახალგაზრდა და შვახდეს დაიწყო.

— საიდან იცი ეს ყველაფერი? — კითხის მეწარამ.

— არა ერთხელ ვაღაფსულდარ უღლებილზე მისიწერიანი მატარებლებში, მეშანქანე ვარ. ერთ წუთს კუნცაში სინებზე ხოლოდ მერე შეწარება თანახმარებს ვაჭარება, ახალგაზრდა მეშანქანეს ვაღაფნა, ხელი გაუწედა და უთხრა:

— მართალია... მწერლებს უნდა აინტერესებოდეს ეს ყველაფერი. უნდა იცნობდნენ ტექნიკას. ამას მოითხოვს ჩვენი თანამედროვეობა. მეშანქანე მატარა ჩამოაჩრთა ხელი თანამაგზარის და კუნცაში მყოფთ უღლებილად დაეშვებოდა.

გზა ლაჯანურის ხეობაში.

ქობულეთის საბავშვო დაჯანსაღების ხეობაში

ლაჯანურის ლამაზ ხეობაში 1953 წელს დაიწყო ჰიდროელსტრუქტურის მშენებლობა. მანქანებით თბიან მიწას, აკეთებენ ბეტონის ძეგლებს, გაასუფთავებენ, რომლის საშუალებლითაც ცხენისწყლიდან გადათოშვებენ წყალს შიის მდინარე ლაჯანურიში.

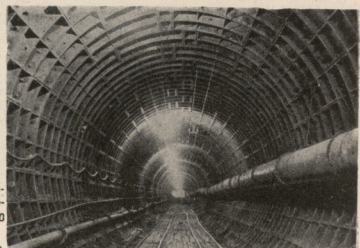
ხეობის ცველაზე ვიწრო ადგილს ამენდება გამშალი, გადაზამბვეული წყალი გადავლენულ იქნება ჩოინის კალაბრებში. ეს ერთი მხოლოდ გათავსობისთვის, ჩოინის მუშაობის და შორის მხოლოდ, ქუთაისის მისთვის ტექნიკურ წყალს; ისევე აიგება ჩოინის კალაბრები წყლით და ქუთაისის კიდევ უფრო გამწვანებდება და გალამაზდება.

ცენტრალურ სამშენებლო უბანზე უკვე გათხრებულია მრავალი ორსართულიანი ქვის

შენობა, ქუჩები გამწვანებულია და კეთილმშენებელი.

სამშენებლო უბანში, საბავშვოებელი სახლები, კლუბი, სასადილო ვარგებობის მქონე სხვა სხვადასხვა სახის შენობები და რაღაც ფიციბრებულია.

დავუკრებოდა, რომ ამ უფრო ლაჯანურის მთელ მუშაობაში სულ და ხეში ცხრა მხოლოდ, ლაჯანურის ჰესის მშენებლობა მცდექნე ხუთწულის სამშენებლო ობიექტია. აქ ახლა გაეხიფებულე მუშაობა წარმოებს. ჰესის მშენებლობა კოლექტივი ყოველთფორად გააქარებებით ასრულებს საწრითი დაგეგმებას. იგი მზნად ისახავს ვადაზე ადრე დაწყების ლაჯანურის მშენებლობა.

გვიჩვენა, რომლის საშუალებლითაც მდინარე ცხენისწყლის ნაწილი გადავლენულ იქნება მდინარე ლაჯანურში.

ფოტო 3. ლ უ ც ე ნ ე ო ს ი.

რაც მუშაობენ ჩვენი ნოვატორები

მწვანე თამბაქოს ფოთლი, სანამ ის თუთუნად გადაიქცეოდეს, გაივლის მუხტად რთულ და ხანგრძლივ გზას.

ჯერ ფოთლობა უნდა დაკარგოს ქლოროფილი, შემდეგ უნდა გამოიშრეს სინესტი და ბოლოს ჩატარდეს მისი ფერმენტაცია.

ჩვენს ქვეყანაში ფერმენტაცია ტარდება სპეციალურად მოწყობილი საფერმენტაციო ქარხნებში. დანარჩენ პროცედურებს კი ტარებენ კოლმურხნებში, ისინი აცვამენ თოქე თამბაქოს ფოთლებს და შუეუ აწრობენ. ასეთი სახის გაწობა 18 დღემდე მიმდინარეობს და არ იძლევა გარანტირებულ პროდუქციას. უფრო,

ქარი, ჰარბი სინესტი და სინესტის ნაკლებობა, ცველა ისინი მოქმედებენ შრომის მიმდინარეობაზე და ხშირად ბრწყინვალედ მოვლილი თამბაქო მესამე ხარისხის პროდუქციად გადაიქცევა.

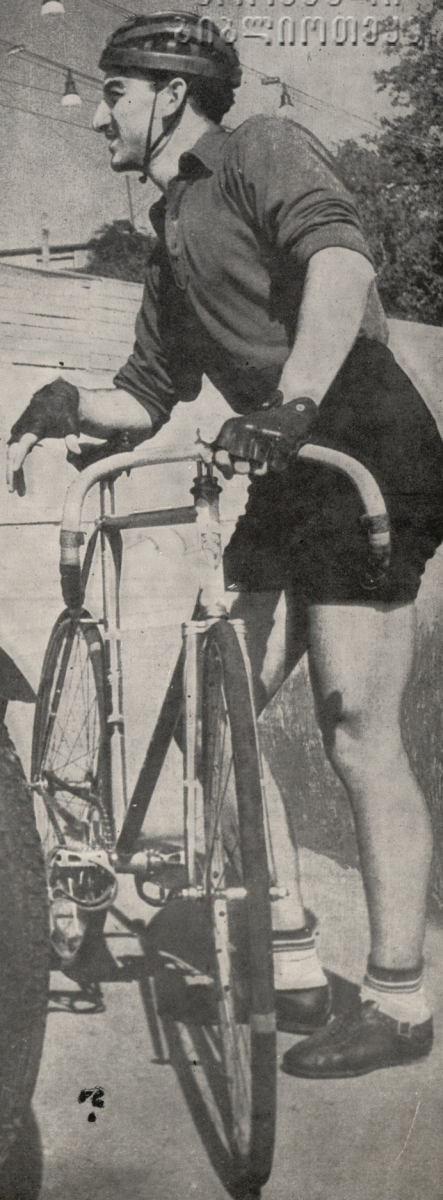
ამინდის გავლენის აღმოსაფხვრელად შეიქმნა ხელოვნური საწრობები, სადაც შრომა თბილი ჰაერით ხდება. ეს უსათუოდ დიდი მიღწევა იყო, მაგრამ რჩებოდა მტკად შრომატევადი სამუშაო — თამბაქოს ფოთლების თოქე აცმა, გარდა ამისა ეს საწრობები დიდძალ სათბობს მასალას მოიხიბენ.

დანადგარის ავტორები ინჟინერა გიორგი ადამიანი და ავტონომი მთბილ ლახარციშვილი ავთავიერებენ თამბაქოს ფოთლს ინფრაწითელი სხივებით გაწობის შემდეგ.

ფოტო 3. ლ უ ც ე ნ ე ო ს ი.

ბავშვული
სიბავშვობა

22

6.41/130

ეროვნული
ბიოცენტრი

